

[Udenrigsministeren.]

højtighedshandling og har intet at gøre med en Vurdering fra den danske Stats Side af de Begivenheder, der har fundet Sted i Tyskland. Noget helt andet er, at de Mennesker, der har samlet Penge ind til de tyske Emigranter her i Danmark — og det er jo sket fra meget forskellige Sider —, har haft Sympati for disse Emigranter og for Stemninger, som disse er Talsmænd for. Paa samme Maade er det klart, at der hos dem, som foretager denne Indsamling til Spanien, er en Sympati for de spanske Emigranter, som nu er fordrevet fra deres eget Land. Der kan naturligvis ikke være Tale om, at denne Hjælp i Frankrig kommer de forskellige Retninger i Spanien til Fordel, og at man skal kunne sikre dette. Det er jo den ene Part, der i de paagældende Egne har været den sejrende, og kun den ene Parts Folk kan, saa vidt mig bekendt, siges at have forladt eget Land for at søge Tilflugt i andet Land. Men det, som er det afgørende, er, at der ikke gennem disse Foranstaltninger ydes nogen som helst Hjælp af nogen som helst Art til nogen af de to stridende Parter i Spanien.

Kampen i Spanien mellem de to Lejre vil foregaa i enhver Henseende fuldstændig upaaavirket af, om nogle Tusind ulykkelige Mennesker faar den beskedne Hjælp, som herfra og fra en Række andre Lande med meget forskelligartede Regeringer ydes dem i Penge eller Mad, eller hvad det nu kan blive til — Pengene maa vel omsættes til Klæder og Mad i alle Tilfælde. Dermed er de Krav, som vi for vort Vedkommende har stillet, opfyldt.

Jeg maa dertil føje Ønsket om, at man fra de forskellige Sider her i Landet, som staar med, saa vidt jeg forstaar, stærkt modsatte Sympatier over for de to Lejre, der kæmper dernede i Spanien, vil beherske sine Stemninger, ikke give Udtryk for stærke Lidenskaber, og jeg vilde ønske, at dette ikke blev indblandet paa en saadan Maade i vore Diskussioner her i Salen og andetsteds, at det bidrager til at piske Lidenskaberne op inden for vort Land i Stillingen over for de forskellige Retninger inden for et andet Land.

Der er for Tiden i Verden en Tilbøjelighed til at dele mellem Lande med een Farve og Lande med en anden Farve. Denne Deling er en Fare for de almindelige internationale Forhold i Øjeblikket. Det er Skade for os, hvis man giver det Indtryk, at vi paa nogen Maade vil tage Stilling som Stat mellem disse forskellige Retninger. Derfor maa den menneskelige Sympati, som

fører til Hjælp for den ene og den anden Gruppe, kunne foregaa saaledes, at man ikke benytter dette i de politiske Kampe mod hinanden herhjemme i Danmark og fører Lidenskaberne op i Vejret til Skade for en rolig Vurdering her og til Skade for Vurderingen af os andetsteds.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Udenrigsminister og Regeringen har truffet sin Afgørelse og givet Offentligheden Besked uden paa noget Omraade da ville konferere med anderledes tænkende herom. Det maa da være rimeligt og naturligt, at vi, saaledes som vi ogsaa har haft Lejlighed til at gøre det her, naar Udenrigsministeren fra Folketingets Talerstol giver Befolkningen Besked om den ændrede Stilling, Regeringen har indtaget, da giver Meddelelse om, hvorledes vor Holdning er. Jeg har Lov til at sige, at jeg har paa ingen Maade ved de Indlæg, jeg her har givet, været med til at piske en Stemning op. Jeg tror ogsaa, jeg har Lov til at sige, at det Parti, jeg tilhører, og den Politik, vi har ført, har paa ingen Maade givet Udtryk for en Tagen Parti for den ene eller den anden Retning. Tværtimod kan jeg for mit Vedkommende i meget høj Grad henvisse til en lang Række Udtalelser og til det Standpunkt, jeg har givet Udtryk for. Men det, jeg har Lov til at sige her, er, at denne Indsamling er en Partitag for den ene Part. Den Maade, hvorpaa det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen udtalte sig, lod slet ikke nogen Tvivl lbage.

Derfor kan der efter min Opfattelse, saa vanskelig og farlig Stillingen er, heller ikke være fjerneste Tvivl om, at paa den ene Side giver Udenrigsministeren gode Raad om, at vi skal være neutrale og forsigtige og forstandige, og paa den anden Side er den højtærede Udenrigsminister simpelt hen nødt til at bøje sig og foretage et Skridt, som han i Virkeligheden raadgiver imod.

Boeck-Hansen: Jeg vil ikke tilbageholde min Forundring over den summariske Maade, hvorpaa den højtærede Udenrigsminister omtalte de mange Klager, der indgaar over Valutacentralen. Man maa dog ikke glemme, at for de Mennesker, der klager, er Sagen af ganske overordentlig stor Betydning; det kan være deres Levebrød, der staar paa Spil, og naar de klager enkeltvis — ja, man kan jo ikke godt